

ΠεζοΔΙΑΒΑΣΕΙΣ αγγέλων

υπό Δρα Κωνσταντίνου Μπούρα

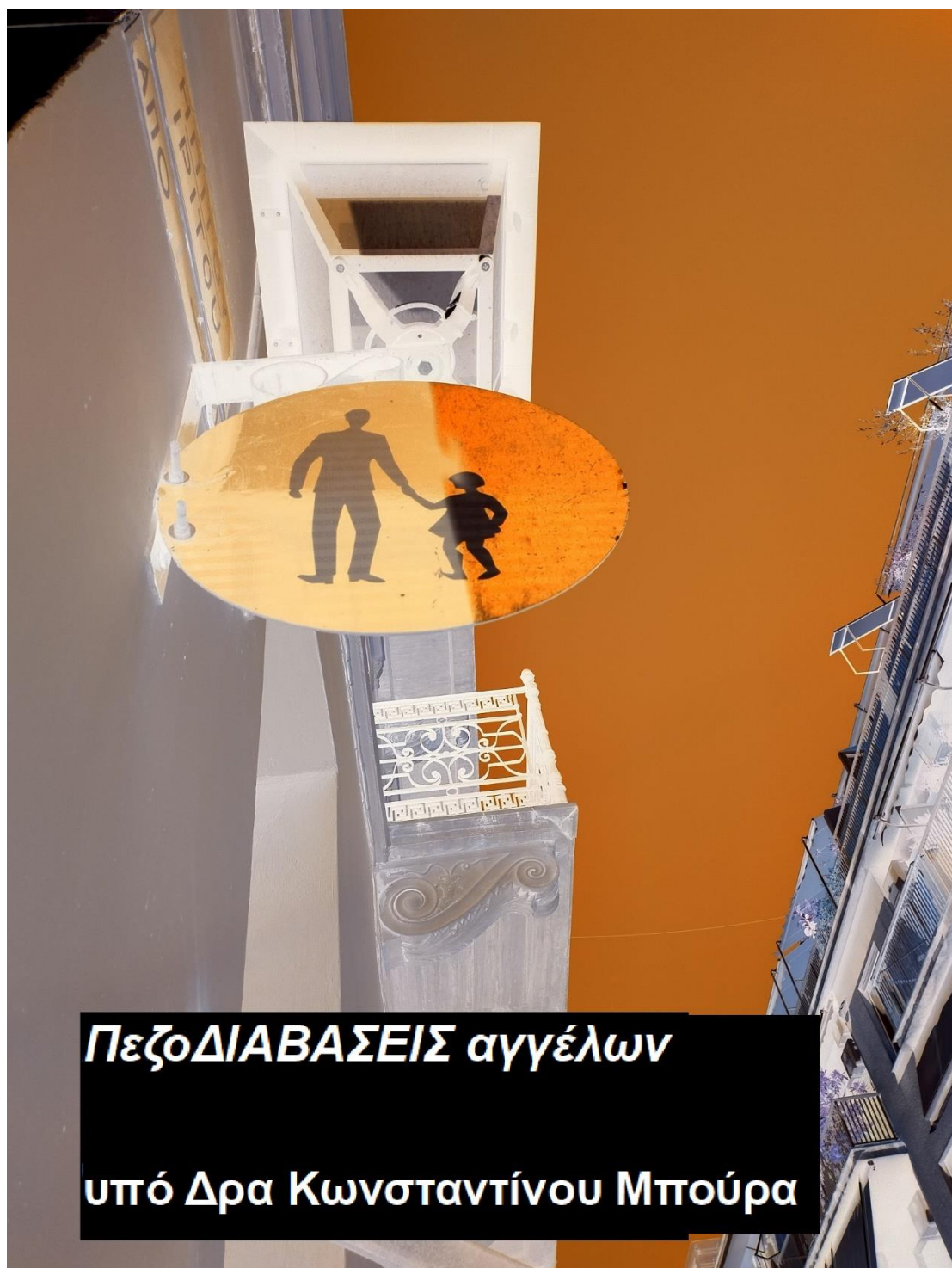

ΑΘΗΝΑ 2027

ΠεζοΔΙΑΒΑΣΕΙΣ αγγέλων

υπό Δρα Κωνσταντίνου Μπούρα

ΠεζοΔΙΑΒΑΣΕΙΣ αγγέλων

υπό Δρα Κωνσταντίνου Μπούρα

Δρ Κωνσταντίνος Μπούρας / Dr Konstantinos Bouras

Ο Δρ Κωνσταντίνος Μπούρας γεννήθηκε το 1962 στην Καλαμάτα κι από το 1977 ζει στην Αθήνα. Συγγραφέας 52 εκδοθέντων βιβλίων, κριτικός θεάτρου και βιβλιοκριτικός. Αριστούχος διδάκτωρ τού Τμήματος Μετάφρασης και Διερμηνείας τού Ιονίου Πανεπιστημίου (2019). Είναι διπλωματούχος μηχανολόγος μηχανικός τού Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (1985), αριστούχος τού Τμήματος Θεατρικών Σπουδών τού Πανεπιστημίου Αθηνών (1994) και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος θεατρολογίας τού γαλλικού Πανεπιστημίου Paris III - La nouvelle Sorbonne (D.E.A. Etudes Théâtrales). Δίδαξε το 2020 και το 2021 θεατρική κριτική στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διδάσκει στο Ινστιτούτο Επιμόρφωσης τής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Εμπνεύστηκε έναν φωτεινότερο κόσμο. Καθιέρωσε το ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ που συνεχίζει αδιάλειπτα τις εργασίες του από το 2022. Αρθρογραφεί σε εφημερίδες και σε πάμπολλα λογοτεχνικά περιοδικά. Θεατρικά του έργα με αρχαιοελληνικά θέματα και για την Κρίση παριστάνονται εντός κι εκτός Ελλάδος.

E-mail: konstantinosbouras@gmail.com

Web-site: <https://konstantinosbouras.gr>

Δεν μπορούσα να αντισταθώ

Στο φώς τού ηλιοβασιλέματος

Και πήγα δυτικά

Ατενίζοντας την Ανατολή.

Στο Άρρητο στο Άφατο στο ά-

Γνωστό, στο ά-

Σύλληπτο αφιερώθηκα

Και δεν το μετανιώνω...

*

Τα δίκτυα νερού σκάνε κάποτε για να

Αντέξουν.

Η ανάγκη για έλεγχο ποτέ δεν τελειώνει,

Την ανασφάλεια δεν εκμηδενίζει.

Είναι τόσα πολλά που δεν καταλαβαίνεις,

Που ξεφεύγουν από τους χειρισμούς σου,

Διδαγμένους κι εμπειρικούς...

Μόνον ο έρωτας σε υπερβαίνει

Και για αυτό τον απαρνήθηκες.

Οποία μικρότης!

*

Πλαστικές σακούλες σκουπιδιών

Κυλάνε στο δρόμο

Σώματα στα αζήτητα.

Τυχερά παιχνίδια

Για να χάσεις προμελετημένα

Και τις τελευταίες ψευδαισθήσεις σου

Πότε απελπίζεται πραγματικά ο άνθρωπος;

Όταν πάψει να γελάει,

Όταν πάψει να κλαίει;

*

Όταν αρχίσεις να βλέπεις αλλιώς

Καθημερινούς ανθρώπους και πράγματα,

Όταν βλέπεις ζωντανά όνειρα

Πως έχεις σπίτι σε άλλες διαστάσεις,

Όταν πετάς σε φωτεινότερα

Αιθερικά πεδία... τότε καλόν είναι

Να αναρωτιέσαι

Μήπως αρχίζεις να γίνεσαι ποιητής.

*

Οι αλεπουδίτσες

Τού αρχαίου θεάτρου

Τής Επιδαύρου

Δίνουν τις ευλογίες τους

Στην παράσταση

Λίγο πριν αρχίσει

Επιθεωρώντας το κοινό

Με την καλοσύνη

Οικοδεσποινών

Που μας φιλοξενούνε

Στον πύργο τους.

Θα έρθει μια μέρα

Ελπίζω και εύχομαι πολύ σύντομα
Που πρώην άγρια ζώα
Και ήμεροι άνθρωποι
Θα συμβιώνουν ελεύθερα
Σε έναν φωτισμένο πολιτισμό
Τού αμέσου φιλειρηνικού
Παραδείσου μας.

Και τότε θα μπορούμε λέγω
Να βραδύνουμε εσαεί
Την επιστροφή μας
Στην ουράνια Εστία.
Νησίδα δικαιοσύνης
Ισότητας
Ελευθερίας
Η Γαία
Σε ένα Σύμπαν που ανεβαίνει
Κρυστάλλινες βαθμίδες
Σε κλίμακα
Φάους Ομηρικού
Προς τον Πρωταρχικό Δημιουργικό
Νόα / Νούν...
(Ο Νούς τού Νοός τού Όντως Όντος)

*

Ελάφι ή ζαρκάδι θηλυκό

Κοιμήθηκα όλο το βράδυ

Με το νεκρό ζαρκάδι αγκαλιά.
Θα κρύωνε μόνο του
Στο ρείθρο
Δρόμου ταχείας κυκλοφορίας.
Το πρωί πήγαμε στην ιδεατή παραλία,
Βοηθήσαμε τα κρινάκια
Τής άμμου να ανθίσουν,
Μας ζέσταναν οι ακτίνες
Τής ανατολής
Και πετάξαμε μαζί
Προς τον δίσκο
Τού Ήλιου...

*

Είναι που έχω πεθάνει από 11/11/2001 και δεν είμαι πια εδώ.
Είμαι ένα φάντασμα, μια ιδέα...
(Απόκρυψη αναφερόμενου κειμένου)

*

Τελικά, αυτό που μας σώζει είναι οι συχνές
ΠεζοΔ/ΑΒΑΣΕΙΣ αγγέλων
Από τη Γαία μας.

*

Επιτύμβιον:
Ες Φάος μεθίσταμαι
Τής Ύλης επιλήσμων...

Τλήμων πάσης οδύνης

Πλήσμων πάσης ηδονής...

**Δρ Κωνσταντίνος Μπούρας, ευγνώμων... για το ανεκτίμητο δώρο της
ζωής και το πολύτιμο δώρο της Υγείας.**

<https://konstantinisbouras.gr>

Περιεχόμενα

Δεν μπορούσα να αντισταθώ στο φώς τού ηλιοβασιλέματος.....	
Τα δίκτυα νερού σκάνε κάποτε για να αντέξουν.....	
Πλαστικές σακούλες σκουπιδιών κυλάνε στο δρόμο.....	
Όταν αρχίσεις να βλέπεις αλλιώς καθημερινούς ανθρώπους και πράγματα...	
Οι αλεπουδίτσες.....	
Ελάφι ή ζαρκάδι θηλυκό.....	
Είναι που έχω πεθάνει από 11/11/2001.....	
Τελικά, αυτό που μας σώζει.....	
Επιτύμβιον.....	